

OMAC – Orquestra de Música d'Arrel de Catalunya — *Trencadís*

Palau Fronteres

Diumenge, 27 de març de 2022 – 17 h

Sala de Concerts

En co-producció amb:

TRADICIONÀRIUS 35
Festival Folk Internacional 14.01.22 - 08.04.22

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Orquestra de Música d'Arrel de Catalunya (OMAC)

Anna Ferrer, *veu*

Fàtima Campos, *ballarina*

Dani López, *composició i direcció musical*

Martí Torras, *direcció artística*

Pau Vinyoles, *enginyer de so*

Bernat Tresserra, *enginyer d'il·luminació*

Martí Torras Mayneris, *disseny*

d'escenografia

Míriam Ponsa, *vestuari*

L'infinit

Música: Dani López

Lletra: Josep Pedrals

Tractat de geometria

Música: Dani López

Lletra: Clara Fiol

El fantasma de la por

Música: Dani López

Lletra: Rosa Vilanova

Flor del mes d'abril

Música: Dani López

Lletra: Clara Fiol

Prou llenya al foc

Música: Dani López

Lletra: Enric Casasses

Clariana

Música: Dani López

Lletra: Anna Gual

Allargar un bes

Música: Dani López

Lletra: Mireia Calafell

Gibraltar Open Arms

Música: Dani López

Lletra: Sònia Moya

Oració

Música: Dani López

Lletra: Juana Dolores Romero

Reencarnació lleial

Música: Dani López

Lletra: Anna Gual

L'ocult natural

Música: Dani López

Lletra: Anna Gual

Bonsai

Música: Dani López

Lletra: Anna Gual

Durada aproximada del concert: 80 minuts sense pausa.

Poema

L'ocult natural

Han estat moments increïbles, aquests.

He vist morir un home
i he vist matar-ne
d'un cop sec un altre.

N'he vist plorar a sanglots
uns quants, n'he vist bastants
que al carrer sagnaven.

Si torno és perquè necessito
contemplar en primera persona
un naixement.

Poder notar a flor de pell
com un forat escup un cos
i dels grumolls en surt un ser
amb dos micropulmons
i dues minicames.

Saber que passarà els dies
respirant i desplaçant-se, movent-se,
cercant en va
una llista de coses estables.

Però no dir-li res.
Callar-li l'esventada.

Silenciar el vent huracanat,
La força del corrent,
Els terratrèmols,
Els diluvis, les sotragades.

Somriure al fill,
Prémer fort la mà de la mare.

Anna Gual

L'ésser solar (2013)

Comentari

L'Orquestra de Músiques d'Arrel de Catalunya (OMAC) és un projecte catalitzador de l'efervescència creativa de l'ecosistema musical d'arrel per mitjà de la producció i exhibició d'obres de nova creació per arribar a nous públics, nacionals i internacionals, de diferents generacions.

L'esperit d'innovació i d'experimentació que es desprenen de la missió del projecte, són coherents amb la voluntat de produir i de programar obra d'estrena per a cada temporada de concerts. Formació instrumental única, innova des de la tradició i produeix els seus propis espectacles, tot servint de plataforma als compositors emergents i d'altaveu per a la cultura popular.

Al Palau de la Música Catalana, en el marc del cicle Palau Fronteres i del Festival Folk Internacional Tradicionàrius, presenta *Trencadís*, el primer projecte de l'OMAC signat pel jove compositor olotí Daniel López a partir de poesia postcontemporània en llengua catalana, amb Anna Ferrer com a cantant solista. *Trencadís* consta de dotze poemes musicats de poetes postcontemporanis d'arreu dels Països Catalans i explora formes musicals ancestrals de transmissió oral, que transforma aprofitant la versatilitat tímbrica sense precedents de l'orquestra.

Biografies

OMAC

©David Ruano

L'Orquestra de Músiques d'Arrel de Catalunya està formada per joves intèrprets punters de diferents gèneres musicals, com el tradicional, el jazz o la clàssica, provinents d'arreu dels Països Catalans. Som una formació instrumental única que innova des de la tradició i que produeix els seus propis concerts i audicions, tot servint de plataforma als compositors emergents i d'altaveu per a la cultura popular.

Plantilla instrumental:

Adrià Grandia Moreno, *viola de roda i tarota*; Alba Careta Arnaus, *trompeta*; Albert Dondarza Roca, *violí*; Anna Urpí Baldrís, *violí*; Apel·les Carod Requesens, *violí*; Cati Plana Cerdà, *acordiò diatònic*; Cristina Boixadera Ibern, *baixó*; Darío Barroso Miranda, *guitarra*; Elias Porter Marin, *viola*; Francina Mercadal Cavaller, *trombó*; Iu Boixader Castelar, *contrabaix*; Ivan Alcazo Castellarnau, *tible*; Ivó Jordà Álvarez, *gralla i tarota*; Joana Fugaroles Ferrer, *viola*; Joana Gumí Roca, *violí*; Jordi Montasell Bachs, *fiscorn*; Josep Cordobés Miravittles, *bateria*; Manu Sabaté Benach, *clarinet baix, tenora i gralla*; Marc Vall Balañà, *percussió*; Marçal Ramon Castellà, *acordiò diatònic*; Maria Antònia Gili Cursach, *trompeta*; Maria Puertas Malagarriga, *tuba*; Martí Villegas Pons, *fiscorn*; Mireia Vila Cejudo, *violí*; Montse Soques Berga, *flabiol*; Núria Casas Coll, *contrabaix*; Pau Puig Olives, *dolçaina i sac de gemecs*; Pere Olivé Aymerich, *percussió*; Rosa M. Rodríguez Malé, *tenora*.

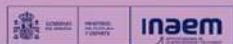
Dani López, *composició i direcció musical*
Martí Torras, *direcció artística*
Anna Ferrer, *veu*
Fàtima Campos, *ballarina*
Martí Torras Mayneris i Dani López, *dramatúrgia*
Pau Vinyoles, *enginyer de so*
Bernat Tresserra, *enginyer d'il·luminació*
Martí Torras Mayneris, *disseny d'escenografia*
Míriam Ponsa, *vestuari*

Abdon Compta, *auxiliar de so i il·luminació*
David Ruano, *fotografies i imatge gràfica*
Oriol Piferrer, *disseny gràfic*
Comptagotes –Marta Rodríguez, Joanot Cortès i Alejandro
Fernández, *audiovisuals*
Artur Blasco, *arxius de vídeo*
David Coll i Marçal Ramon, *producció*
Ivó Jordà, *comunicació*

Palau de la Música Catalana

Més informació i
venda d'entrades a
www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Celebrem la vida!

La consagració de la primavera de Stravinsky

Les Siècles & Roth

Jonas Kaufmann, Diana Damrau
& Helmut Deutsch

Passió segons sant Mateu de Bach

Collegium Vocale Gent
& Herreweghe

Jakub Józef Orliński
& Il Pomo d'Oro

Desandre, Jupiter & Dunford

Schütz, Schein i Bach

English Baroque Soloists,
Monteverdi Choir & Gardiner

Arcadi Voldos

Passió segons sant Joan de Bach

Orquestra Barroca Catalana
& Cor de Cambra del Palau

Missa de Glòria de Puccini

Orfeó Català, Orquestra
Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno

Philharmonia Orchestra
& Rouvali

Yuja Wang

Integral de Simfonies de Brahms

Orquestra Simfònica
de la Ràdio Sueca & Harding

Textos

L'infinit

Música: Dani López

Lletra: Josep Pedrals

Quan era un nano petit
un gran dubte per fer comptes
em feia viure afligit:
Ja sé comptar fins a mil!
Quan sabré fins l'últim nombre?

Em van treure aquest neguit
amb un simple capitomba:
L'últim nombre en du seguit
un altre, un altre, un altre, ...
Sempre és així:
pots sumar-hi un altre nombre.

Així fou com l'infinit
va començar a prendre forma
com un més enllà afegit,
la corba rere la corba,
rere la corba, rere la corba,
rere la

Me'l somiava acolorit,
com una vista remota,
molt llunyà, molt esquifit,
per dominar dins el pit
la basarda de l'enorme.

Crec que em va fer molt profit
fer-ne escena fabulosa,
haver-me'l mig comprimit.
Perquè així no em fa cap nosa:
és circumstant, presentit

L'infinit quasi ni es nota.

Tractat de geometria

Música: Dani López

Lletra: Clara Fiol

Ja floreix com un clavell
la primera llum del dia.
Jo voldria, li diu ell,
escriure't sobre la pell
un tractat de geometria.

(Escriure't sobre la pell
un tractat de geometria.)
I ella, amb posat amatent,
li diu: jo també ho voldria.

Si t'estires de costat
i el teu cos al meu s'aploma,
llegiré en paper pigat
les paraules del tractat
i recitaré l'axioma:

Dues boques fan un bes.
Quatre ulls, una mirada.
Bes, mirada i cor encès,
canten, per regla de tres,
una cançó enamorada.

I ella, amb posat amatent,
li diu: jo també ho voldria.
I s'escriuen mútuament
i disposen cos i ment
en perfecta simetria.

Si t'estires de costat
i el teu cos al meu s'aploma,
llegiré en paper pigat
les paraules del tractat
i recitaré l'axioma:

Dues boques fan un bes.
Quatre ulls, una mirada.
Bes, mirada i un cor encès,
canten, per regla de tres,
una cançó enamorada.

Dues boques fan un bes.
Quatre ulls, una mirada.
Bes, mirada i un cor encès,
canten, per regla de tres,
una cançó enamorada.

El fantasma de la por

Música: Dani López

Lletra: Rosa Vilanova

El fantasma de la por em vigila.
Té una mirada freda,
i veig com li batega el meu cor.
M'ha robat les entranyes
Se'n riu, se'n riu del meu buit.
M'ha robat les entranyes
i les exhibeix descaradament.

Però m'he guardat el fetge
per al discerniment.

Quantes vegades més podré
regenerar-me en aquest cos?
i quantes vides més podré arribar a viure-hi?

Vull la força de l'àliga als braços, com ales.
Les urpes del lleó als dits.
Els anys de l'olivera per arrelar-me.
La força de la pedra,
i la forma del foc.

M'ha robat les entranyes
i les exhibeix descaradament.
Però m'he guardat el fetge
per al discerniment.

Quantes vegades més podré
regenerar-me en aquest cos?
i quantes vides més podré arribar a viure-hi?

Vull la força de l'àliga als braços, com ales.
Les urpes del lleó als dits.
Els anys de l'olivera per arrelar-me.
La força de la pedra,
i la forma del foc.

Flor del mes d'abril

Música: Dani López

Lletra: Clara Fiol

Venc a tu aquí i ara,
m'he acostat nua i servil.
Vull ser flor del mes d'abril,
l'alegria que es declara.
Vull que em canti una veu clara
que esperoni els cinc sentits.
Vull ser més que mots escrits.
Una espina despullada.
El batec d'una alenada
que ara es fon entre els teus dits.

Vull ser com un raig de llum,
travessar els racons de l'aire.
Vull estendre'm com la flaire,
que s'escampi el meu perfum.
Vull tenir el tacte del fum
i el regust de les cireres.
Ser el somriure que no esperes.
Vull tenir veu de cançó
i florir d'una llavor
que avui fa vint primaveres.

Mmmmm

Prou llenya al foc

Música: Dani López

Lletra: Enric Casasses

Nit de dissabte en plena festa a la gran plaça
vaig adormir-me entre la gent al peu d'un arbre.

Quan em desperto el foc m'envolta
sols queden sis o set borratxos
tot déu és altre a dormir
sols queden sis o set borratxos

Quan em desperto el foc m'envolta
cercle de foc plaça deserta
tot déu és altre a dormir
sols queden sis o set borratxos

prou llenya al foc

...

amb paperots i paperots al meu voltant han encès foc
en sa escalfor m'ha despertat i ells m'amenacen
en sa escalfor m'ha despertat i ells m'amenacen
un m'ensenya el puny davant el nas
l'altre em diu mots dolents
sols queden sis o set borratxos

prou llenya al foc

...

Només dos homes queden fora d'aquest cercle
un el teu home immòbil que s'ho mira a part
l'altre el filòsof que em voldria defensar
però està tan begut que no s'aguanta
i cau per terra i trenca
la visió del foc i jo
me'n vaig al llit a casa i tu
què havies dit aquesta tarda?

prou llenya al foc

...

Clariana

Música: Dani López

Lletra: Anna Gual

Sentir-me sola per ser-ne conscient,
que a la vida només hi sóc
per col·lisionar amb vosaltres,
però mai fusionar-me, mai junts del tot,
que mai per sempre ens tindrem l'un a l'altre
mai res fins la mort.

Sentir-me quieta per adonar-me
que l'exili real és l'interior
que el cim és la base
i la muntanya que escalo és un cercle viciós,
ple de pedres, ple de trampes,
ple de talls per tot el cos.

Sentir-me lluny per ser conscient
d'aquest no-lloc en el que visc,
sense parets per decorar,
que en uns dies ja hauré fugit,
que mai per sempre ens tindrem l'un a l'altre
mai res fins la mort.

Allargar un bes

Música: Dani López

Lletra: Mireia Calafell

No és veritat
que amb cada bes
reneixi el món,
ploguin estels
al fons dels ulls
i els tarongers
toquin el vent
i olor d'estiu
per tot arreu
i al mar més sal
i al cel més vols.

No és cert
et dic que amb cada bes
siguin més greus
tots els accents
i balli el món
entorn del sol
com un dervix
vestit de blanc
i en un desert
els cactus secs
no punxin tant.

Que et dic que no
que no és veritat
que entre tu i jo
quan ens besem
canviem els tons
de les ciutats
que no hem vist mai
Que et dic que no
que no és veritat
però sobretot
no deixis mai
d'allargar el bes

per si de cas
és un error
el que jo crec
i amb un sol gest
ho desfem tot
que la veritat
ho sé del cert
és tan sols fe
i fe vol dir
voler-ho tot
i tot vol dir
allargar un bes.

Gibraltar Open Arms

Música: Dani López

Lletra: Sònia Moya

Mirant aquella aigua fosca
es preguntava
quants quilòmetres,
quantes oportunitats.

Mirant aquella aigua fosca
Les onades
li tornaven sempre
sense resposta.

Quants dubtes
per recomençar.

Quanta por
per vèncer la por,

Quanta sal
caldria al mar
per fer-se pont.

De nit,
somia amb uns braços
que se li estenen
tot al voltant del cos.

I quan arriben,
s'hi abeura,
de tanta vida.

Tot
era aigua
al seu voltant.

Mirant aquella aigua fosca
es preguntava
L'origen de totes les coses.

Quants dubtes
per recomençar.

Quanta por
per vèncer la por,

Quanta sal
caldria al mar
per fer-se pont.

Oració

Música: Dani López

Lletra: Juana Dolores Romero

Vós, Senyor, que m'heu concedit els misteris del Jo
i la carn i el seu verb.

Vós, Senyor, que de la carn heu fet bronze i del verb
heu fet plata, Senyor.

Profetitzo les raons dels savis i els entesos
Profetitzo la bellesa dels senzills, també el dolor de saber-se
fang també el dolor.

Compadiu-vos d'aquest desitjar el Món
amb ulls de dona.

Vós, Senyor,

...

Vós, Senyor, que heu estimat com s'estimen els pobles,
Vós, Senyor, que heu fet robins i safirs de tots els meus pecats,

Profetitzo les raons dels savis i els entesos
Profetitzo la bellesa dels senzills, també el dolor de saber-se
fang també el dolor.

Compadiu-vos d'aquest desitjar el Món
amb cor de dona

Compadiu-vos d'aquest desitjar el Món
amb mans de dona

Vós, que m'heu manat escandir-me la ràbia fins a desdir-la,
que m'heu manat escandir-me el sexe fins a desdir-lo,
compadiu-vos del fracàs dels homes.
compadiu-vos del fracàs.

Vós, Senyor,

...

Reencarnació lleial

Música: Dani López

Lletra: Anna Gual

Llum rere la llum rere la nova llum
que em veurà renéixer.

Quedo aquí, a l'espera:
al no-temps de la no-cosa,
damunt la pedra de la nuesa,
a la vigília de la segona vida.

Llum rere la llum rere la nova llum
que em veurà renéixer.

Damunt la pedra de la nuesa,
quedo aquí, a l'espera:
a la vigília de la segona vida.

Regaleu-me un taüt
amb querosè
perquè quan em mori
pugui desaparèixer.

Oblidar. Oblidar la caiguda.
Oblidar qui érem quan vam començar a ser
el primer ésser.

Llum rere la llum rere la nova llum
que em veurà renéixer.

Regaleu-me un taüt
amb querosè
perquè quan em mori
pugui desaparèixer.

Oblidar. Oblidar la caiguda.
Oblidar qui érem quan vam començar a ser
el primer ésser.

L'ocult natural

Música: Dani López

Lletra: Anna Gual

Poder notar a flor de pell
com un forat escup un cos
i dels grumolls en surt un ser
amb dos micropulmons
i dues minicames.

Saber que passarà els dies
respirant i desplaçant-se,
cercant en va coses estables.

Però no dir-li res.
Callar-li l'esventada.

Silenciar el vent huracanat,
la força del corrent,
els terratrèmols,
els diluvis, les sotragades.

Somriure al fill,
i prémer fort la mà de la mare.

Saber que passarà els dies
respirant i desplaçant-se,
cercant en va coses estables.

Però no dir-li res.
Callar-li l'esventada.

Silenciar el vent huracanat,
la força del corrent,
els terratrèmols,
els diluvis, les sotragades.

Somriure al fill,
i prémer fort la mà.

Poder notar a flor de pell
com un forat escup un cos
i dels grumolls en surt un ser
amb dos micropulmons
i dues minicames.

amb dos micropulmons
i dues minicames.

Bonsai

Música: Dani López

Lletra: Anna Gua

La por de fer-ho
i fer-ho malament,
La por de no fer-ho
i haver-ho hagut de fer,

de fer-ho abans que toqui
o de fer-ho quan ja hauria d'estar fet
de fer-ho tement que acabi
o de fer-ho sabent

que el final
ja està escrit abans de fer res

La por de fer-ho
i fer-ho malament,
La por de no fer-ho
i haver-ho hagut de fer

de fer-ho abans que toqui
o de fer-ho quan ja hauria d'estar fet
de fer-ho tement que acabi
o de fer-ho sabent

que el final
ja està escrit abans de fer res

També et pot interessar...

Palau Fronteres

Dimecres, 06.04.22 – 20 h

Petit Palau

Alba G. Corral

artista visual & música electrònica

Preu: 20 €

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

